

SOCIAL POLITISK FORENING

- FORSIDE
- BLIV MEDLEM
- NYHEDER
- DEBAT
- LOKALFORENINGER
- ICSW
- TIDSSKRIFTET SOCIAL POLITIK
- ARRANGEMENTER
- KONTAKT OS
- OM OS

SOGEFUNKTION

Søg dette websted...

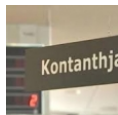
GENVEJE

KALENDER

RESERVÉR DATOEN: KONFERENCEN 31/10-1 /11-2017: HVORDAN SIKRER DANMARK OG EU ET VÆRDIGT LIV MED ARBEJDE OG UDEN FATTIGDOM?

31. oktober 2017

I Socialpolitisk Forening afholder vi i efteråret en konference om den europæiske sociale ... [\[Læs mere...\]](#)

Sociale udfordringer hos et mindretal af grønlandske kvinder i DK skal håndteres i (Rigs)fællesskab

18. marts 2016 af [Steven Arnfred](#) [Skriv en kommentar](#)

En ny rapport fra Rådet for Socialt Udsatte dokumenterer, at det ikke altid er lige let at flytte fra Grønland til Danmark, hvis man ikke har noget ressourcestærkt netværk ([Rapport om Udsatte Grønlandske Kvinder](#)). Særligt en minoritet af kvinderne kommer ud i vanskeligheder. Vi ved fra mobilitetsstudier herhjemme (i Grønland) ([Rapport om mobilitet i Grønland](#)), at kvinderne er mere mobile, når skal søges arbejde, uddannelse eller væk fra lokale problematiske relationer. En mindre gruppe kvinderne kommer i vanskeligheder, når de f.eks. i første omgang kommer til Nuuk og efterfølgende søger mod Danmark. Den seneste rapport beskriver desværre velkendte problemer så som: Hjemløshed, Sproglige udfordringer med dansk, Adgangen til uddannelse og arbejdsmarkedet og Et netværk med sociale problemer.

Kigger vi med praktiske briller på det grønlandske "socialt-udsatte-landskab", så er kvinder ofte svære at få øje på. De er i mindre omfang at finde på den nyoprettede lokale Kofodskole, de kommer i fåtal i Frelsenshær's varmistue. I hjemløseforeningen NoINI, hvor det er suppekøkken hver tirsdag er der skønsmæssigt kun 10% af gæsterne, som er kvinder. Blandt andet mangler vi i Grønland også at kunne tilbyde et kvindenatherberg som Café Klare der omtales i Politikens føljeton om grønlandske Esther (Politiken 14-16 marts 2016). Så vi skal også i Grønland lære at forstå kvinder med sociale problemer på nye måder for de frekventerer ikke de umiddelbare tilbud man har på det sociale område.

Det med forståelsen af dem og mødet med dem er kernen i dette korte skriv. For vi kan gøre noget for dem og med dem, når det er hjemme i Grønland for her er og skal sociale udfordringer fortsat være et fælles anliggende. Det er ikke individuelle problemer. Det er fællesskabets problemer som aktionsforskeren Kurt Lewin formulerede i 1940'erne "*Minority problems are majority problems*." Disse problemer er ikke kun skabt individuelt. De er et resultat af gennemgående strukturelle problemer. Den nye rapport viser også, at kvinderne foretrækker lavtærskel-tilbud, hvor man kan gå ind fra gaden frem for det offentlige system som beskrives, ikke engang som højtærskel, men som en hel mur man skal igennem.

Se den opfattelse bliver naturligvis ikke delt med den højreorienterede "social"-minister Karen Ellemann som til KNR udtaler: "*De udsatte grønlandere har dansk nationalitet, og som danske statsborgere skal de ikke have særlige rettigheder, de ikke skal have særlige rettigheder*" ([Se udtalelse til KNR](#)). Hun er heldig på en måde fordi retorikken meget har gået på at grønlandere i Danmark skal have samme muligheder, som man giver til indvandre fra andre stater. Ellemann kan dermed benytte den anti-indvandringsretorik, som Venstre har vænnet sig til. Men det er netop balladen. De grønlandske kvinder, som er røget i vanskeligheder, kommer ikke fra en anden stat. De kommer fra en anden kultur og et andet land men indenfor Rigsfællesskabet. Se så kan man i en højreorienteret spare iver slå flere myg med et smæk. Danmark slipper for at have integrationsudgifter til gruppen, og samtidig gør man det sværere for dem at opholde sig i landet og måske tager de udsatte kvinder endda hjem igen? Polemikken går stik i mod den danske regerings udmelding om, at man vil: "*arbejde på at forbedre forholdene for udsatte grønlandere i Danmark*".

De er ikke indvandre og sådan skal de bestemt heller ikke behandles. Danmarks statsminister er ellers så "forelsket i Rigsfællesskabet" at han vil have fælles flagdage ([Flagdag annonceret af Statsministeriets](#)). Kunne man så også starte med at fokusere på det sidste deleord - fællesskab og tage det alvorligt. Det er jo et fællesanliggende, at en mindre gruppe statsborgere har det svært. Der udbydes i Danmark masser af specialiserede tilbud til forskellige minoritetsgrupper, som er statsborgere. Det skal regeringen anerkende og den kan starte med at påbegynde en facilitering af det lille mindretal af kvinders vej ud af deres negative deroute. Men det er den danske side. For Grønlands vedkommende har vi også meget at gøre. En af de ting rapporten f.eks. beskriver er, at de sociale ydelser fra Grønland stopper før de danske sætter ind. Det er en strukturel problemstilling, som man må kunne finde en bureaukratisk løsning på. Gennemgående handler det også om vores hjemlige indstilling til landsmænd(kvinder) med sociale vanskeligheder. F.eks. udtalte naalakkersuisoq for sociale anliggender Martha Lund Olsen forleden til KNR: "*Udsatte grønlandske kvinder, når vælger at flytte til Danmark, må tage til takke med den hjælp, de får tilbudt af de danske myndigheder*." ([Se udtalelse til KNR](#)). Grønlandske kvinder, som for norges vedkommende, ifølge den nye rapport, er flygtet fra voldelige mænd og med store traumer i bagagen til Danmark er blot et dansk problem ingasak! (it's too much). Det er heller ikke fællesskab. Det er ikke anerkendelse og det er ikke løsningsorientering på tværs af Rigsfællesskabet. Det er jo netop denne fralægning af ansvar, der skaber strukturelle problemer og skaber social uretfærdighed. For når landene ikke lever op til den fællesskabspligt det er at være loyal over for borgerne og arbejde på at hjælpe dem som skal have et ekstra skub, så er det kun de ressourcestærke der kan svare igen. Det er påviseligt, at den udsatte minoritet af grønlandske kvinder har en lille stemme som begge landede uproblematisk kan tillade sig at overhøre. Det er et udtryk for et fattigt fællesskab.

NYE KOMMENTARER TIL BLOG

[Jeppé til Man kan da ikke udlicitere anbringelse af børn og handicappede!](#)

[Webmaster til Brev til medlemmerne af Socialpolitisk Forening](#)

[Bjarne Trier Andersen til Brev til medlemmerne af Socialpolitisk Forening](#)

[Fie til Er der penge i Danmarks fattigste?](#)

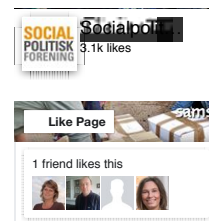
[Nina Rimestad til Man kan da ikke udlicitere anbringelse af børn og handicappede!](#)

NYHEDSBREV FRA BLOG & NYHEDER

Navn

E-mail *

NY FACEBOOK

ABONNER PÅ SOCIALPOLITIK ONLINE

Skriv din e-mail-adresse

- Grønland og Danmark skal samarbejde om & med kvinderne.
- Et sundt Rigsfællesskab bør udbyde dansk for grønlandere, som ønsker at flytte til Danmark - flere kommuner gør det allerede
- Faciliter fællesskaber - de skal nok blive selvberende
- Understøt integration på arbejdsmarkedet og i uddannelsessystemet

Der kan opstå sociale problemer i et fællesskab. Tanken med fællesskabet bør så være at træde til, når der er brug for sammenhold, koordinering og netværk. Så taler vi socialt set om et rigt fællesskab.

Del:

 Share 21 Share Tweet Udskriv E-mail

Skrevet under: "[Forsiden](#)"

Omkring Steven Arnfjord

Steven Arnfjord (Sociolog, Ph.d.)
Adjunkt ved Institut for Samfund, Økonomi og Journalistik
Ilisimatusarfik - University of Greenland

Er opvokset, bor, lever og er familiefar i Nuuk-city.
Forsker i sociale forhold og social politik i Grønland
Underviser socialrådgivere og samfundsfolk

Skriv et svar

[LOG IND](#)

COPYRIGHT © 2017 · SOCIALPOLITISK FORENING